

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. . No 119.

Tredie Session.

41de Møde.

Fredagen den 12te December.

(Fortf.)

Efter Dagsordenen, gif man dernæst over til første Behandling af Udkast til Lov om en Communalbestyrelse for Færøerne. (Udkastet findes i Anhanget Nr. 56, Sp. 871 ff.; — jvfr. Tidenden Nr. 101, Sp. 1601).

N. Winther: Af hvad jeg tidligere har havt Leilighed til at udtale, vil det høitærede Thing have erfaret, at jeg ingenlunde hylder de Principer, hvorpaa nærværende Lovforslag er bygget. Jeg seer mig saaledes i den ubehagelige Nødvendighed at bringe Thinget i den samme Situation, som gav Anledning til, at man saa nødtigt vilde gaae ind paa det af mig fremlagte Lovforslag; thi jeg staaer nu, som dengang, ligeoverfor den høitærede Minister. Jeg havde haabet, at den Magt, hvoraf Embedsmændene paa Færøerne hidtil have været i Besiddelse, nu omstøder skulde overgives til Folket; thi dette anseer jeg for det eneste Middel, hvorved den Sneglegang, hvormed Alt hidtil har bevæget sig paa Færøerne, kunde vige Pladsen for virtelige Fremfærdt; men dette mit Haab er betydelig blevet svækket, efterat jeg har gjort mig bekendt med nærværende Lovudkast; thi, naagtet jeg føler mig forvisset om, at det høitærede Thing ikke giver sit Minde til Noget, der ikke staaer i Harmonie med Grundloven, saa føler jeg dog kun altfor vel, at et Lovforslag, der kommer fra Regjeringen, netop derved har vundet et ikke ubetydeligt Terrain, og dette endnu i en høiere Grad, naar den vedkommende Ministers Anskuelse parres med en Sagkundskab, som vist Ingen her i Thinget er i Besiddelse af. Jeg vil imidlertid søge at belyse Udkastet i en-

kelte Punkter og blot foreløbig bemærke, at jeg finder det saare naturligt, at den, som engang selv har været i Besiddelse af den høieste Myndighed paa Færøerne, meget nødig kan bekvemme sig til, at give denne Myndighed dens Banesaar; thi den fremstiller sig naturligtvis for ham i al sin Herlighed og Glæde.

I Udkastets § 2 er der foreslaaet, at saavel Amtmanden som Provsten skal have Sæde i Lavthinget og den første tillige som Formand. Som Grund til denne Bestemmelse har den høitærede Minister anført, at den Forsamling, der i forrige Aar afholdtes paa Færøerne for at drøfte en Communalforsatning, har foreslaaet, at ikke alene disse to Embedsmænd, men ogsaa Landfogden og Sørenskriveren skulde være Medlemmer af Lavthinget, og den høitærede Minister har anseet Amtmandens Formandskab for aldeles nødvendig, navnlig fordi ingen Anden end Amtmanden kunde overdrages de Sager, der ellers ere henlagte under Lavthinget i Mellemtiden, medens dette ikke er samlet. Dertil skal jeg imidlertid kun bemærke, at, saafremt de Forhandlinger, der fandt Sted i den ommeldte Forsamling, ere blevne optegnede, vil det vistnok findes, at 6 eller 7 af de folkevalgte Medlemmer af denne Forsamling gjorde Indsigelse saavel mod det tvungne Formandskab, som ogsaa, saavidt jeg veed, imod, at Embedsmændene indrømmedes Stemmeret i Lavthinget. Jeg kan heller ikke indsee, at det skulde være nødvendigt, at Amtmanden, fordi han i Mellemtiden skal afgjøre de til Lavthinget hørende administrative Forretninger og saaledes naturligtvis skal meddele Lavthinget Underretning om dette, naar Thinget samles, derfor absolut skal gjøre denne Meddelelse fra Høisædet. Desuden er det min ufravigelige Mening, som jeg allerede tidligere har udtalt, at Embedsmændene, ved at indrømmes Sæde